

**ЗНАЧАЈ ИЗЈАВЕ ОШТЕЋЕНОГ
ДА СЕ ПРИДРУЖУЈЕ КРИВИЧНОМ ГОЊЕЊУ**

У ситуацији када се по кривичној пријави оштећеног, поднетој у року предвиђеном за приватну тужбу, спроведе кривични поступак по оптужном акту јавног тужиоца за кривично дело које се гони по службеној дужности, па суд након одржаног главног претреса на основу утврђеног чињеничног стања оцени да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела које се гони по приватној тужби, изјава оштећене дата у кривичном поступку да се придружује кривичном гоњењу, сматраће се изјавом за настављање поступка за кривично дело за које се гони по приватној тужби.

Из образложења:

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Ваљеву 12. 08. 2010. године Основном суду у Ваљеву поднео оптужни предлог Кт број 420/09 од 12. 08. 2010. године против окривљеног Милорада Мисојчића, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ. У првостепеном поступку који је вођен по наведеном оптужном предлогу јавног тужиоца окривљени је пресудом Основног суда у Ваљеву К бр. 2611/10 од 04. 03. 2011. године оглашен кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правоснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду донео је побијано решење којим је поводом изјављене жалбе, а по службеној дужности, укинуо првостепену пресуду, а наведени оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Ваљеву одбацио, са образложењем да је првостепени суд окривљеног огласио кривим за извршење кривичног дела за које се гоњење предузима по приватној тужби, а не по службеној дужности, па

је, по ставу другостепеног суда, првостепени поступак вођен без захтева овлашћеног тужиоца, при том налазећи да изјава оштећене да се придружује кривичном гоњењу не значи да је она и преузела кривично гоњење.

Врховни касациони суд налази да је погрешно становиште другостепеног суда да је у конкретном случају првостепени поступак вођен без захтева овлашћеног тужиоца. Наиме, првостепени поступак је вођен по оптужном предлогу Јавног тужиоца поднетом због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ које се гони по службеној дужности и при том оптужном предлогу је надлежни јавни тужилац остао до окончања првостепеног поступка. Оштећена је истог дана након критичног догађаја поднела кривичну пријаву против окривљеног, а у свом исказу датом у својству сведока изјавила је да се придружује кривичном гоњењу окривљеног.

-2-

Одредба члана 54. став 3. ЗКП предвиђа да, када је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу. Члан 53. став 1. ЗКП, између осталог, прописује да се за кривична дела за која се гони по приватној тужби, тужба подноси у року од три месеца од дана када је овлашћено лице сазнало за кривично дело и учиниоца. Дакле, у смислу цитираних одредби, оштећена је током првостепеног поступка имала својство потенцијалног овлашћеног тужиоца за случај одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења или ако се током поступка утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби.

Врховни касациони суд налази да је оштећена подношењем кривичне пријаве против окривљеног дана 03. 05. 2009. године, дакле, у року предвиђеном за подношење приватне тужбе и изјавом датом у првостепеном поступку да се придружује кривичном гоњењу окривљеног, јасно изразила своју вољу за кривични прогон окривљеног. У прилог оваквом закључку је и чињеница да је пуномоћник оштећене на главном претресу одржаном у

одсутству уредно позваног јавног тужиоца, заступајући оптужбу у границама оптужног предлога у смислу члана 445. став 1. ЗКП, у завршној речи предложио да се окривљени огласи кривим за кривично дело које му се оптужним предлогом ставља на терет.

С тога, у ситуацији када се по кривичној пријави оштећеног, поднетој у року предвиђеном за приватну тужбу, спроведе кривични поступак по оптужном акту јавног тужиоца за кривично дело које се гони по службеној дужности, па суд након одржаног главног претреса на основу утврђеног чињеничног стања оцени да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела које се гони по приватној тужби, изјава оштећене дата у кривичном поступку да се придружује кривичном гоњењу, по оцени овога суда, сматраће сеизјавом за настављање поступка за кривично дело за које се гони по приватној тужби.

Самим тим, другостепени суд је заузимајући став да у конкретном случају нема овлашћеног тужиоца за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. ЗКП у корист окривљеног Милорада Мисојчића.

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда, Кзз 36/12 од 30.05. 2012. године, утврђена на седници Кривичног одељења 18.09.2012. године)